

Til lovforslag nr. L 10. Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 24. maj 1982*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om jagten

(Beskyttelse af vildt, administrative ændringer m.v.)

§ 1

I lov nr. 221 af 3. juni 1967 om jagten, som ændret ved § 20 i lov nr. 175 af 30. april 1969, lov nr. 92 af 29. marts 1972 og § 3 i lov nr. 566 af 16. november 1977, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* ændres til: »Lov om jagt og vildtforvaltning«.

2. § 1, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4*. På fiskeriterritoriet, herunder indre farvande, som fastlagt ved lov om saltvandsfiskeri, har enhver dansk statsborger jagtret, medmindre:

1. disse områder

a) er beliggende inden for en afstand af 300 m fra bebyggede landarealer, der har status som byzone eller sommerhusområde, eller

b) er undergivet privat ejendomsret,

2. jagten fra ældre tider betragtes som tilkommende den eller de jagtberettigede på de tilgrænsende landstrækninger.

Den frie jagtret begynder ved den højeste daglige vandstandslinie.«

3. I § 3, *stk. 2*, indsættes som nyt punktum efter 1. punktum:

»Retten til at jage ande- og vadefugle, bortset fra skovsnepper og opdrættede gråænder, kan ikke overdrages for et tidsrum, der er mindre end 1 måned ad gangen.«

4. § 5 affattes således:

»§ 5. Ingen må jage:

a) med skydevåben eller på anden måde på steder, hvor den pågældende ikke har jagtret, medmindre den jagtberettigedes samtykke hertil foreligger,

b) med skydevåben på en sådan måde, at der sker haglfald på anden persons bolig, have eller gårdsplads.

Stk. 2. De i *stk. 1* omhandlede forbud gælder ikke for regulering af skadevoldende vildt ved beskydning i henhold til § 7 og forskrifter udstedt i henhold til § 38.

Stk. 3. Personer under 18 år, der er i besiddelse af gyldigt jagttegn, må ikke udøve jagt, medmindre de er i følge med en person over 18 år, der ligeledes er i besiddelse af gyldigt jagttegn.

Stk. 4. Landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for udøvelse af riffeljagt, hvor dette skønnes særligt begrundet af hensyn til jagttrykket det pågældende sted og til andre personers sikkerhed.«

5. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Den, der har såret vildt på sin egen jagtgrund, har ingen ret til vildtet, når det falder på anden mands jagtgrund. Han skal uopholdelig give den jagtberettigede eller jordbrugeren meddelelse om det sårede vildt. Det er dog tilladt at sætte sig i besiddelse af vildt, der er såret på egen jagtgrund, når det falder på tilgrænsende offentlig vej.«

6. I § 6 ændres de steder, hvor betegnelsen »søterritoriet« forekommer, til: »fiskeriterritoriet«.